

رێکه وتنامه سیاسیه کانی سولتان سه لاهه ددین له گه ل بنه ماله ی زه نگییه کان

لانه حیدر جوکل

به شی میژوو، کۆلێژی ئه ده بیات، زانکۆی سه لاهه ددین، هه ولیر، هه ریمی کوردهستان، عیراق

Jukldizayee@gmail.com

پ.ی.د. رابیهه فتاح شیخ محمد

به شی میژوو، کۆلێژی ئه ده بیات، زانکۆی سه لاهه ددین، هه ولیر، هه ریمی کوردهستان، عیراق.

Rabeah.shikhmohamad@su.edu.krd

پوخته

توێژینه وه که له ژیر ناو نیشانی (رپیکه وتنامه سیاسیه کانی سولتان سه لاهه ددین له گه ل بنه ماله ی زه نگییه کان)، باس له وه هه وله دبلۆماسی و سیاسیه یانه ده کات، که سولتان به ئاراسته ی یه کخستن و یه کگرتوو یی به ره ی موسلمانان له گه ل بنه ماله ی زه نگییه کان گرتیه به ر. له م کاته دا جیهانی ئیسلامی رووبه رووی په رته وازه ییه کی زۆر ببوه وه، سولتان سه لاهه ددین خۆی به خه مخۆری جیهانی ئیسلامی و موسلمانان ده زانی. له دوا ی مردنی نوره ددین مه حمود له سالی (569/ک1173ز) مه لیک سألحی کور ی ته مه نی بچووک بوو؛ کاتیک شوینی باوکی گرتوه، سه لاهه ددین به هه موو شیوه یه ک به ئاشتی و شه ر و دانوستان هه ول ی دا زه نگییه کان له ژیر سه رکر دایه تی ده وله تی ئه ییوی کۆ بکاته وه و له شه ری دژ به خاچیه کان به کاریان بێنن، سه ره تا هه ول ی دا دیمه شق دواتر شاری شه نگال و حه له ب که گرنگیه کی زۆری هه بوو بخاته ژیر رکیفی خۆی، ئه وه ی مابوه وه شاری موسل بوو که شاریکی بایه خداری زه نگییه کان بوو له دوا ی سئ خول دانوستان توانی موسل بخاته ژیر ده سه لات ی خۆیه وه، دواتر زه نگییه کان له رووی ماددی و مه عنه ویه وه له پالېشتی کردن و هاوکاریکردنی سولتان سه لاهه ددین درێخییان نه کرد، هیزیک ی کارا و کاریگه ر بوون له هه موو شه ره کانی سولتان دژ به خاچیه کان.

زانباریه کانی توێژینه وه

به روا ی توێژینه وه:

وه رگرتن: ۲۰۲۱/۱۲/۵

په سه نکردن: ۲۰۲۲/۲/۳

بلاو کردنه وه: پایز ۲۰۲۲

وو شه سه ره کیه کان:

Political, Zankien, Sultan Salah al-Din, effective, Crusaders.

Doi:

10.25212/lfu.qzj.7.3.14

هاتنی زه‌نگیه‌کان بۆ پال سولتان سه‌لاحه‌دین بووه هۆی یه‌گرتووپی به‌ره‌ی موسلمانان و یه‌کخستنی تواناکانیان به‌رامبه‌ر به‌خاچیبه‌کان، چه‌ندین هۆکار پالی به‌هه‌ردوو لایه‌نه‌وه نا بۆ ریککه‌وتن، ئه‌و ریککه‌وتنمانه‌ش چه‌ندین کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌ی لیکه‌وته‌وه، به‌مه‌ش ئاواتی سولتان بۆ یه‌کپیزی موسلمانان و رزگارکردنی ناوچه‌کان به‌تایبه‌تی رزگارکردنی شاری قودس هاته‌دی، چونکه‌ سولتان ده‌یزانی به‌ته‌نها و بن یه‌کخستنی به‌ره‌ی موسلمانان ئه‌و ئاواته‌ی نایه‌ته‌دی، به‌لکو به‌یه‌گرتووپی و یه‌کپیزی موسلمانان ده‌توانی ئه‌م کاره‌ بکات. ئه‌و ریککه‌وتنمانه‌ بوونه هه‌وینی سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ بۆ سولتان، خودی سولتان گرنگیکی زۆری به‌و ریککه‌وتنانه‌ ده‌دا، چونکه‌ دلنیا بوو له‌و ریککه‌یه‌وه ده‌توانی به‌ئامانج و ئاواته‌کانی بگات و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ تۆمار بکات.

پیشه‌کی:

سولتان سه‌لاحه‌ددین هه‌ولیدا له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی زه‌نگیبه‌کان په‌یوه‌ندیه‌کی باش و دۆستانه‌ دروست بکات و له‌ژیر ئالای ئیسلام کۆیان بکاته‌وه؛ به‌مه‌به‌ستی یه‌کخستن و یه‌کپیزی به‌ره‌ی موسلمانان بۆ پارێزگاری کردن له‌سنوری ده‌وله‌تی ئیسلامی و رزگارکردنی قودس و گێرانه‌وه‌ی بۆ ژێرده‌سه‌لاتی موسلمانان؛ له‌و پیناوه‌دا چه‌ندین ریککه‌وتن و دانوستانی ئه‌نجامدا وه‌کو له‌تویژینه‌وه‌که‌دا روون کراوه‌ته‌وه‌و باسی لێوه‌کراوه‌.

گرنگی تویژینه‌وه‌که:

گرنگی تویژینه‌وه‌که له‌وه‌ دایه‌ خوینه‌رشاره‌زا ده‌بیت به‌ناکۆکی و شه‌ره‌کانی سولتان سه‌لاحه‌ددین و بنه‌ماله‌ی زه‌نگیبه‌کان و دیاری کردنی برینه‌کان و په‌ند لێوه‌رگرتنیان و دوباره‌ نه‌کردنه‌وه‌ی له‌کاری سیاسی و سود لێوه‌رگرتنی. هه‌روه‌ها تویژینه‌وه‌که گرنگه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر ئه‌و په‌هه‌ندانه‌ی که به‌ئامانجه‌کانت ده‌گه‌یه‌نیی وه‌کو ئه‌وه‌ی سولتان سه‌لاحه‌ددین گرتیه‌به‌رو جیبه‌جیی کرد له‌ پیناو به‌دییه‌نانی ئامانجه‌کانی.

ئامانجى تويژىنە وەكە:

ئامانجى تويژىنە وەكە برىتپە لە قسە كردن لەسەر روودا وەكان و خستنه روويان و شيكردنە وەى چۆنپەتى رېككە وەتنى سولتان سەلاھەددىن و زەنگىيەكان و تېگە يىشتن و ساغكردنە وەى روودا وەكان بەشپوھىەكى زانستى و لۆژىكى ئەو سەردەمە ميژوووييەى كە پېويستە زانياريمان لەبارەيە وە ھەبېت و قسەى لەسەر ھەبېت و روون بكرېتە وە.

رېيازى تويژىنە وەكە:

تويژەر لە ئامادە كردنى تويژىنە وەكە دا رېيازى خستنه روويى زانيارىيەكانى پەيرە و كردو وە و شيكارو ھۆكارەكان و لېكە و تە و كارىگەرپەكانى خراونە تە روو.

پلانى تويژىنە وەكە:

تويژىنە وەكە چەند باسپىكى گرنگ لە خۆ دەگرېت وەكو ھەولى سولتان سەلاھەددىن بۆ ئاشتە وايى لەگەل بنە مالەى زەنگىيەكان و ئەو رېككە وەتنانەى كە بەمەبەستى يەكپىزى يەكخستنى بەرەى موسلمانان ئەنجامى دا. لەگەل ھۆكارى رېككە وەتنەكان و لېكە و تەكانى باسكارا و لە كۆتاييدا دەرەنجام و لىستى سەرچا وەكان خراونە تە روو.

گرنگترىن ئەو سەرچا وەكانى لەو تويژىنە وەيە دا سودى لېوھەرگىرا وە وەكو پەرتوو كى (سيرة صلاح الدين) (ابن شداد، ت: 632ھ/ 1234م) كە ھا و كاتى رو دا وەكان بو وە بەژدارى كاراى ھەبو وە بەتايپەتى لە دانوستانەكانى سولتان سەلاھەددىن و زەنگىيەكان. ھەروھە پەرتوو كى (البرق الشامى) (عماد الدين الاصفهانى، ت: 597ھ/ 1200م) كە بە سەرچا وەيەكى گرنگ و باوهرېنكرا و دادەنرېت كە نوسەرى سولتان سەلاھەددىن بو وە زانيارى بەبەھا و دەگمەنى تۆماركردو وە كە سوودپىكى زۆرى بە ئېمە گە ياندو وە لەم تويژىنە وەيە دا. پەرتوو كى (الكامل فى التاريخ) (ابن الاثير، ت: 630ھ/ 1232م) يەكپىكى ترە لەو سەرچا وەكانى لە تويژىنە وەكە دا سودى زۆرى لېوھەرگىرا وە كە باسى رو دا وەكانى سەردەمى فەرمانرە وايى ئەيوبيەكان و زەنگىيەكان دەكات و ھەندىك كات پەخنە لە سياسەتى سولتان سەلاھەددىن دەگرېت.

لەگەل چەندىن سەرچا وە و ژىدەرى تر كە لەلىستى سەرچا وەكان خراونە تە روو.

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: میژووی زه‌نگیه‌کان و ناوو ره‌چه‌له‌کی سو‌لتان سه‌لا‌حه‌ددین ئه‌ییوبی:

باسی یه‌که‌م: میژووی ده‌وله‌تی زه‌نگیه‌کان:

ده‌وله‌تی زه‌نگی له سالی (521/ك/1127ز) دامه‌زرا سه‌ره‌تا وه‌ك ئه‌تابه‌كیه ده‌رکه‌وتن (ابن الاثیر، د.ت، ص 35)، كه ژماره‌یه‌ك ئه‌تابه‌کی له‌خۆ ده‌گرت ئه‌تابه‌كیه‌كان كۆی ئه‌تا به‌ك، ئه‌ویش له دوو ب‌رگه پ‌ئ: د‌یت (ئه‌تا-به‌ك) (اتا-بك) به‌مانای (باوكی میر) كه به‌رپرسی په‌روه‌رده‌کردنی میره‌کانی سه‌لجوقی بوون هه‌ریه‌ك له‌وانه به‌رپرسیاره‌تی میریکی سه‌لجوقی له‌ئه‌ستۆ بوو (القلقشندی، د.ت، 4/6: الجمیلی، 1970، ص 27)، له ئه‌نجامی ئه‌م رۆله ئه‌رپینه‌دا زه‌نگیه‌کان بینیان له بواری سیاسه‌ت و شه‌ر توانیان ده‌وله‌تیک بیناد بنین كه لاپه‌ره‌یه‌کی گه‌شاوه‌یان له‌میژووی ئیسلامی تۆمارکردوو، دامه‌زرینه‌ری ده‌وله‌تی زه‌نگی عیماده‌دین زه‌نگی کورپی ئاق سه‌نقه‌ر کورپی عه‌ بدوللا ته‌رغانی بوو (ابن الاثیر، د.ت، ص 25-56، 34؛ الذهبی، 1993، 61/37) سه‌ره‌تا پۆستی میری موسلی وه‌رگرت له سالی (521/ك/1127ز) به‌ ره‌زامه‌ندی سو‌لتانی سه‌لجوقی مه‌حمود کورپی محه‌مه‌د کورپی مه‌لیکشاه (499-526/ك/1105-1131ز)، په‌یوه‌ندی زه‌نگیه‌کان له‌گه‌ل سو‌لتانه‌کانی سه‌لجوقی باشت‌ر بوو له په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل عه‌باسیه‌یه‌کان، میری موسل پ‌یویست بوو له‌ژێر فه‌رمانی سو‌لتانی سه‌لجوقی بی‌ت (ابن الاثیر، د.ت، ص 34) له سالی (522/ك/1128ز) عیماده‌دین زه‌نگی شاری حه‌له‌بیشی خسته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی، بوو به‌ میری موسل و حه‌له‌ب (ابن الوردی، 1996، 33/2)، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش فراوانبوونی هزری جیهاد دژ به‌ خاچیه‌کان و ر‌زگارکردنی شاری روها كه یه‌كێك له گ‌رنگ‌ترین میرنشینه‌کانی خاچیه‌کان بوو (ابن الاثیر، د.ت، ص 38؛ ابن العبری، 1992، 206/1)، فه‌رمانه‌ر وه‌یوه‌ تیکردنی موسل و حه‌له‌ب به‌ میراتگری بۆ کورپو نه‌وه‌کانی عیماده‌دین زه‌نگی مایه‌ وه‌ له‌ دوای شه‌هیدکردنی له‌سالی (541/ك/1146ز)، سه‌یفه‌دین غازی کورپی بووه‌ میری موسل (541-544/ك/1146-1149ز)، نوره‌دین مه‌حمودی کورپیشی بووه‌ میری حه‌له‌ب له (541-569/ك/1146-1174ز)، له‌دوای کۆچی دواییکردنی سه‌یفه‌دین غازی، قوتبه‌دین مۆدودی برای بووه‌ میری موسل (544-565/ك/1149-1170ز) (ابن الاثیر، د.ت، ص، 86، 96؛ ابن العبری، 1992، 207/1؛ ابوالفداء، د.ت، 27/3؛ الیافعی، 1997، 308/3). له‌دوای کۆچی دوایی کردنی ئه‌ویش سه‌یفه‌دینی دووهم بووه

میری موسل (565-576/ك1170-1180ز) له دواى كۆچى دوايى كردنى ئه‌ویش عزه‌دین مه‌سعودى كورپى شوینی گرته‌وه له سالی (576-589/ك1180-1193ز) (ابن الاثیر، د.ت، 146، 181؛ ابن العدیم، 1951، ص 378).

سه‌باره ت به ئه‌ تابه‌كیهى حه‌له‌ب نوره‌دین محمود توانی له‌سالی (549/ك1154ز) دیمه‌شق بخاته ژێرده‌سه‌لاتی، له دواى كۆچى دوايیکردنى ئه‌و، سألح ئیسماعیلی كورپى چیگه‌ی گرته‌وه‌له فه‌رمانروایکردنى حه‌له‌ب (569-570/ك1174-1181ز)، ته‌مه‌نى بچووك بوو له سه‌رده‌می ئه‌ودا ده‌سه‌لاتی ئه‌یوبیه‌كان به‌ره‌و شام كشا (ابن الاثیر، 1997، 66/1؛ ابن خلدون، 1988، 300/5).

باسی دووهم: ناو ره‌چه‌له‌کی سولتان سه‌لاحه‌ددین ئه‌یوبی:

ئه‌بو مزه‌فه‌ر یوسف كورپى ئه‌یوب كورپى شادی (ابن خلکان، 1994، 139/7؛ ابن المنظور، 1984، 69/28)، له سالی (532/ك1137ز) له قه‌لای تکریت نزیک به‌غدا له دایک بووه (ابن خلکان، 1994، 144/7؛ ألمقریزی، 1997، 149/1)، سه‌لاحه‌ددین له دیمه‌شق زانسته ئیسلامیه‌كان فی‌ر بوو، دواتریش به‌هۆی پیشه‌ی نه‌جمه‌دین ئه‌یوبی باوکی له شاری به‌غله‌به‌ك ژيانی به‌سه‌ر بردوووه (ابن الکثیر، 1993، ص 736)، ده‌توانین بڵین سه‌لاحه‌ددین سیاسیه‌کی بێ وینیه‌ی له باوکیه‌وه بو ماوه‌ته‌وه، له شیرکۆی مامیشی نازایه‌تی وه‌رگرتوو، و له نیوان ئه‌و دووانه‌دا گه‌وره بووه، سه‌لاحه‌ددین کاریگه‌ری نوره‌دین مه‌حمودی له‌سه‌ر بووه که نمونه‌یه‌کی باش بووه له وه‌فا و هه‌ستیکى به‌رز به‌ به‌رپرسیاره‌تی ئایینی، که وه‌فا و خۆبه‌خشی له‌وه‌وه فی‌ر بووه که چۆن له‌سه‌ر جیه‌ادکردن پید‌اگر بووه (کرد علی، 1983، 45-41/2). ئه‌یوبیه‌كان له خێلی ره‌وادى که لقیکه له لقه‌کانی هۆزی هه‌زبانى له ده‌ورووبه‌ری دوین که ده‌که‌وێته ئازهریجان (ابن خلکان، 1994، 139/7-140)، نازناوی فه‌رمی سه‌لاحه‌ددین (مه‌لیک ناسر سه‌لاحه‌ددین یوسف)، له‌لایهن خه‌لیفه‌ی فاتیمی عازد (555-567/ك1160-1171 ز) پێ به‌خشا‌بوو (الذهبی، 2003، 890/12؛ السیوطی، 2004، 315/1)

سولتان سه‌لاحه‌ددین له هه‌لمه‌تی سێیه‌می نوره‌دین مه‌حمود بو میسر به‌ سه‌رکردایه‌تی شیرکۆی مامی له سالی (564/ك1168ز) یاوه‌ری مامی بوو، ئه‌وه‌هه‌لمه‌ته له‌سه‌ر داواکاری خه‌لیفه‌ی فاتیمی عازد بوو، سه‌لاحه‌ددین وه‌ك راویژکاری مامی و ابوو هیچ کاریکی به‌بێ راویژکاری ئه‌و نه‌ده‌کرد (ابو شامه،

1997، 414/1)، ئەم ھەلمەتەش بە كوشتنى شاوور وەزىرى فاتىمىيەكان كۆتايى ھات، خەلىفە عازد وەزارەتى بە ئەسەدەدىن شىركۆ راسپارد لە سال (564/ك1168ز) بەلام وەزارەتەكەى دوو مانگى نەخاياند و كۆچى دوايى كرد، و لە دواى ئەو وەزارەت بە سەلاھەدىن پراسپىردرا (أبن عساكر، 1995، 122/57؛ الجبرتى، دت، 26/1؛ قلجى، 1992، ص197-198).

سەلاھەدىن پووبەپووى چەند شوپشىكى ناخۆ بوپوھە وەك شوپشى موئتەمەن خەلافە (564/ك1168ز)، كەنز دەولە (570/ك1174ز) (أبن شداد، 1994، ص98؛ أبن كئير، 1985، 227/12) سەرەپايى رېنگى كردن لە ھاوپەيمانى بېزەنتى و خاچىيەكان كە ئامانجيان دەست بەسەرداگرتنى دوامىات بوو لە سالى (565/ك1170ز) (أبن الاثير، 1997، 398/11؛ على، 1984، ص80-84) ھەر وھە ھاوپەيمانى خاچىيەكان و نۆرمان لە سالى (569/ك1173ز) (أبن واصل، 1957، 15/2؛ النويرى، 1985، 124/26).

سەلاھەدىن چەند ھەنگاويكى نا بۆ پووخاندنى دەولەتى فاتىمى كە بوو ھۆى سەرکەوتنى لە بنيادنانى دەولەتى ئەيوپى لە مىسر (أبن شداد، 1994، ص44)، بە مردنى نورەدىن مەحمود زەنگى لە سالى (569/ك1173ز) (أبن خلکان، 1994، 187/5)، بەرپرسيارىيەتيەكى گەورە كەوتە سەرشانى سەلاھەدىن ئەويش يەكخستنى بەرەى موسلمانان ھەر وھە فراوانكردنى دەسەلاتى (البندارى، 1971، ص10؛ عزام، 2013، ص122) بەم شىوہيە سولتان توانى دەولەتى ئەيوپى دامەزىنى دواى پووبەپووبوونەوھى ھەموو ئاستەنگەكان.

تەوھرى دووھم: ھەولى سولتان سەلاھەدىن بۆ ئاشتەوايى لەگەل بنەمالەى زەنگىيەكان:

لە پووبەپووبوونەوھى سەلاھەدىن ئەيوپى لەگەل خاچىيەكان دا، بۆى دەرکەوت زەنگىيەكانى موسل و ھەلەب، ئامادەيى تەواويان تيدا نيبە بۆ گىرپانەوھى ناوچەكانى ژىر دەسەلاتى خاچىيەكان (يوسف، 2018، ص42)، بەبى ئەوانيش نەيدەتوانى شەپىكى يەكلايى كەرەوھى گەورە بكات (ابن الاثير، 1997، 62/12؛ زكار، 2011، ص100) و بەوشىوہيەش موسل و ھەلەب دەبنە مايەى ھەرپەشە و مەترسى، بۆيە برپارىدا بەشەپريان بەئاشتى فەرمانرەواى ئەوشارانە ملکہ چى خۆى بكات،

هه رچه نده نه یده و یست به رام به ر لایه نه ئیسلامییه کان هیز به کار به یئیت، بۆیه له سه ره تادا په نای برده به ر سیاسه ت و قه ناعه ت پیه یینان، بۆی روونکردنه وه که ئه و میرانگری رۆحی نوره دین مه حموده (569/ك 1174ز)، ئه مه ش له لایه ن مو سلمانان دانى پیدانراوه و جیگیر بووه (العربى، دت، ص 59 - 60).

باسى یه که م: زه نگییه که نی حه له ب:

یه که م: مه لیک سالح ئیسماعیل خاوه نی حه له ب:

مه لیک سالح کورى نوره دین مه حمود (569-577/ك 1173—1181ز)، له دوای مردنى باوکی له ته مه نیکی بچوکدا ده سه لاتی گرته ده ست (ابن شداد، 1994، ص 92؛ ابن فضل الله العمرى، 7/2002، 57)، ده سه لاته که ی ته نها به ناو بوو، نه یده توانی کاروباری ولات به رپۆه بیات، کار به ده ستانى ولات به ئاره زووی خو یان ولاتیان به رپۆه ده بردو سه نته ری فه رمان په وایبان له دیمه شقه وه گواسته وه بۆ حه له ب (تاج الدین شاهنشاه، 2000، ص 216-217؛ الدواداری، 197، 7/581 - 590)، سه عده دین که مشتته کین (ت: 573/ك 1117ز) که سه ربه رشتیاری بوو (الصفدی، 2000، 24/276)، سیاسه تیکی تاییه تی جیه جیکرد بۆ سه پاندنی ده سه لاتی خو ی و دورخسته نه وه ی هه ژموونی سه لآحه دین ئه ییوبی له حه له ب و به چاوتیپیرینی مو لک و ده سه لاتی نوره دین مه حمود مه لیک سالحی کورى تۆمه تباری کرد (سبط ابن الجوزی، 1951، 8/327). له راستیدا سه لآحه دین ئه ییوبی باش له مه به ست و نامانجی که مشتته کین گه یشتبوو، به نامه یه ک هه ولیدا نیازه کانى بۆ مه لیک سالح روون بکاته وه و نامۆزگاری کرد که وا پارێزگاری له په یوه ندى نیوانیان بکات، چونکه به ر له هه موان دانى به ده سه لاتی مه لیک سالح ناو وتاری هه یینی به ناوی ئه و خوینده وه (ابن الأثیر، 1997، 9/405؛ الصلابی، 2013، ص 496).

مه لیک سالح له هه لسه که وتی میره کانى رازی نه بوو، به لام نه یده توانی هه ژموونی ئه وان له خو ی دوور بخته وه (ابن العدیم، 1954، 2/520)، ئه وه تا کاتیک که مه شته کین نیردراوی سه لآحه دین ئه ییوبی به ناوی (عه زه دین جوریدیک) ی ده ستگیر کرد، گو یی به ناره زایی مه لیک سالح نه دا (ابو شامه، دت، 1/668؛ ابن خلدون، 1996، 5/255). بۆیه کاریکى سروشتی بوو؛ سه لآحه دین ئه ییوبی روو

بکاته‌ه‌له‌ب به‌مه‌به‌ستی پزگارکردنی نیردراوه‌که‌ی و ده‌ره‌پنانی مه‌لیک سالج له‌ چنگی که‌مشته‌کین و گپرا‌نه‌وه‌ی ه‌له‌ب، بۆ جیبه‌جیکردنی پلانه‌که‌ی به‌ئامانجی یه‌کخستنی هیزه ئیسلامیه‌کان (ابن شداد، 1994، ص39). بۆ ئه‌و مه‌به‌سته سولتان له (3 ی جه‌مادی یه‌که‌م 570/3 ی کانوونی یه‌که‌م 1174ز) گه‌مارۆی ه‌له‌بی دا (عماد الدین الاصفهانی، 1997، ص180)، به‌هۆی درپژه‌کیشانی گه‌مارۆدانه‌که‌ خاوه‌نداری ه‌له‌ب داوای ئاشته‌وایی کرد، هه‌ردولا ریککه‌وتن له‌سه‌رئه‌وه‌ی ئه‌و شوپنانه‌ی له‌شام که‌وتۆته ژیر ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییوبی بۆ ئه‌و بیت و شوپنه‌کانی تر بۆ ئه‌وان جی به‌پیلدریت. جگه‌ له‌وه پزگارکردنی نیردراوی سه‌لاحه‌ددین یه‌کیک له‌ خاله‌کانی ریکه‌وتنامه‌که‌ بوو، به‌مه‌ش سولتان پازی بوو گه‌مارۆکه‌ی هه‌لگرت (سبط ابن الجوزی، 1951، 335/8؛ ابوشامه، د.ت، 668/1؛ ابن خلکان، 1988، 167/6).

به‌هۆی هاندان و کاریگه‌ری خاوه‌نی موسل له‌سه‌ر (ه‌له‌ب) ییه‌کان زۆری نه‌خایه‌ند سه‌ره‌پچی به‌نده‌کانی ریکه‌وتنه‌که‌یان کرد (البنداری، 1971، ص90_91؛ ابوشامه، د.ت، 352/1؛ ابوالیمن، د.ت، 316/1). سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییوبی بۆ جاری دووهم گه‌مارۆی ه‌له‌بی دایه‌وه، مه‌لیک سالج داوای ئاشته‌وایی لیکردو نیردراوی نارده‌ لای سولتان، داوای نامه‌ گۆرپنه‌وه‌یه‌کی زۆر نه‌گه‌یشتنه‌ هیچ ئه‌نجامیک (ابن الخمیس، 1999، 306/1). دواتر له‌پیناو به‌ژه‌وه‌ندی گشتی و نه‌پزانی خوینی موسلمانان ریکه‌وتن (ابن فضل الله العمری، 2002، 59/27)، ئاکامی ریکه‌وتنه‌که‌ش ئه‌م خالانه‌ بوو:

1- چاوپۆشیکردن له‌ جولانه‌وه‌که‌ی خاوه‌نی موسل دژ به‌سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییوبی.

2- گپرا‌نه‌وه‌ی شارو قه‌لاکانی ولاتی شام ئه‌وانه‌ی سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییوبی ده‌ستی به‌سه‌رداگرتبوو؛ وه‌کو (حومص⁽¹⁾ و حه‌ما) بۆ ژیر ده‌سه‌لاتی مه‌لیک سالج، ته‌نها شاری دیمه‌شق له‌ژیر ده‌سه‌لاتی سولتان ده‌مپنیه‌وه (عماد الدین الاصفهانی، 1997، 409/9؛ ابن الاثیر، 1997، 409/9؛ ابن شداد، 1994، ص93.94).

3- هه‌موو ئه‌و ده‌سته‌که‌وتانه‌ی له‌ گه‌نجینه‌کان چنگی که‌وتوو به‌گه‌رپنپنیه‌وه (ابن واصل، 1957، 32/2). سه‌لاحه‌ددین ئه‌ییوبی به‌ریکه‌وتنه‌که‌ پازیبوو؛ ته‌نانه‌ت رایگه‌یاند وه‌کو جیگری مه‌لیک سالج له‌ دیمه‌شق حوکم ده‌کات (تاج الدین شاهنشاه، 2000، ص218)، بۆ ئه‌وه‌ی ولاتی موسلمانان و ناوچه‌که‌ له‌ هه‌لوه‌شانه‌وه‌و دابه‌شبوون بپاریزی. ئه‌و ریکه‌وتنه‌ هه‌یه‌ت و شکۆی بۆ زه‌نگیبه‌کان له‌ ولاتی شام

گه پانده وه، به لام نه وان رازى بوونى سولتانيان به لاوازي ليكدايه وه وه سه قفى داواكارويه كانيان به رزكرده وه (ابن العبرى، 2005، ص 191؛ ابن واصل، 1957، 32/2) داواى ناوچه ي (ره حبه) (2) يان كرد، سولتان داواكاريه كه ي رت كردنه وه. به وه هۆيه وه زهنگيه كان هه لمه ته سه ربازيه كانيان ده ست پيكرده وه (عماد الدين الاصفهاني، 1997، ص 188-191؛ ابن واصل، 1957، 32/2).

سه لآحه ددين ئه ييويى توانى له شكري زهنگيه كان له (19 ي رهمه زان 570/ك 23 ي نيسان 1175 ز) له دهره ندى حه ما له دۆلى رپوبارى عاسى، كه به شه رى قرون حه ما (3) ناسراوه تيكبشكينى (عماد الدين الاصفهاني، 1997، ص 188-191؛ الذهبى، 2003، 238/12)، له ئاكامى شه ره كه دا ژماره يه ك سه ركردى به ديل گرت و تا حه له ب به دواى سوپا كه يانه وه بوو، دووباره حه له بى گه مارؤ دايه وه، بۆيه مه ليك سآح داواى دانوستانى كرد (ابن شداد، 1994، ص 94)، ئه وه بوو له سه ر چه ند خآليك ريككه وتن:

1- وتارى هه ينى به ناوى سولتان سه لآحه ددين ئه ييويى ده خوئندريته وه له جياتى مه ليك سآح (ابن شاهنشاه، 2000، ص 219).

2- مانه وه ي ده سه لآتى سه لآحه ددين له ناوچه كاندا (ابن الاثير، 1997، 410/9؛ ابن شداد، 1994، ص 94).

3- ئه وه ناوچانه ي له ژير ده سه لآتى سه لآحه ددين و زهنگيه كاندايه هه روه ك خوئى ده ميئيتته وه (ابن الاثير، 1997، 409/9-410؛ ابن شداد، 1994، ص 94؛ الصلابى، 2018، ص 362-363)، به لام سه لآحه ددين رازى نه بوو تا ناوچه ي (المعره، كفر طاب (طلبى)) خرايه سه ر (ابن شداد، 1994، ص 94؛ ابن العبرى، 2005، ص 191).

له راستيدا سه لآحه ددين نيازى باشى به رامبه ر مه ليك سآح هه بوو، ئاماده يى نيشاندا كه به دلسوؤى خزمه تى بكات، به لام ئه وه هه ولآنه ي بۆ ليككه يشتن ره تكرده وه (نغش، د.ت، 200/56)

دووهم: ريككه وتنى سالى (572/ك 1171 ز):

سه ركه وتنى سه لآحه ددين له شه رى قرون حه مادا (ابن المنصور، 1984، 69/28). كۆتايى به كيشه ي نيوان ئه ييويى و زهنگيه كان نه هينا، به لكو سه يفه دين غازى دووهم (565 - 576/ك 1169-1180 ز) خاوه نى موسل بيري له تۆله كرده وه (ابن كثير، 1993، 393/7)، هه ر بۆ ئه م مه به سته ش

پلانیکى سه ربازی دارشت بۆ گه مارۆدانى ئه و ناوچانه ی؛ که سه لآحه ددین ده ستی به سه ر داگرتبوو، له چوار لاهه کارى بۆ سه رکه وتنى پلانکه ی کرد:

1- نامه ی بۆ میره کانى حه له ب ناردو گله یی لیکردن، که زوو رپکه وتنیان له گه ل سه لآحه ددین کردوه، داواى هاوکارى و هه لوه شانده وه ی رپکه وتنه که ی لیکردن دژ به سه لآحه ددین (ابن العبري، 2005، ص 192؛ ابن واصل، 1957، 36/2).

2- داواى هاوپه یمانى له ریمۆندی سپیهم (547_583/ك 1182_1152 ز) حوکمدارى ته رابولوس⁽⁴⁾ و هه سی مه مه که تی قودس کرد دژ به سه لآحه ددین (عماد الدین الاصفهانی، 1997، ص 191 - 192؛ ابن واصل، 1957، 36/2).

3- سه یفه دین غازى دووه مه هه ولیدا له مه به سه ته کانى سولتان تی بگات، له م پیناوه دا نیردراویکی نارده لای، گوايه بۆ ئه وه یه په یمانى لى وه رگرئ، به لام نیردراوه که به هه له ئه و نامه یه ی ده رهینا، که سه یفه دین بۆ میره کانى حه له بی نووسى بوو، سه لآحه ددین نامه که ی خوینده وه بو بۆی ده رکه وت که ئه وان خویمان بۆ شه ر ئاماده کردوه، به و شیوه یه بیلانکه ی ده سه لاتداری موسل ئاشکرا بوو (عماد الدین الاصفهانی، دت، ص 195 - 196؛ ابوشامه، 1997، 395/2؛ ابن واصل، 1957، 36/2).

سه یفه دین غازى دووه م و سوپاکه ی له رووبارى فورات په رینه وه بۆ ناوچه ی بیره⁽⁵⁾ و داواى هاوکارى له که مشته کین و مه لیک سألح کرد، له سه ر ئه وه رپکه وتن که ده سه لاتداری موسل به ره و حه له ب بچئ و له وئ کۆبینه وه (ابن الاثیر، 1997، 416-415/9؛ ابن شداد، 1994، ص 41؛ ابن العدیم، 1954، 523/2-524)، له کۆبونه وه که دا بریاریندا سوپای حه له ب بچیتته پال سوپای موسل، به ره و دیمه شق به رپکه وتن (ابن واصل، 1957، 38/2)، یارمه تی و پشتگیری له میسه ره وه گه یشته سولتان سه لآحه ددین له تل سلطان⁽⁶⁾، هه ردوولا رووبه رووی یه کتر بوونه وه و شه ره که به سه رکه وتنى سولتان سه لآحه ددین کۆتایی هات و هه ندیک له سه رکرده کانیشی به دیل گرتن، به لام نازادى کردن (عماد الدین الاصفهانی، 1997، ص 202 - 205؛ ابن شداد، 1994، ص 95)، له پیناوه هینانه دی ئاشتی و رپگرتن له وه ی خاچیه کان سوود له بارودۆخه وه رگرن، هه ر دوولا به پیویستیان زانى دانوستان بکن، له (موحه رهمی 572/ك ته مموزی 1179 ز) رپکه وتن (عماد الدین الاصفهانی، دت، ص 202 - 205؛ ابن

الاثير، 1997، 418/9-419؛ ابن شداد، 1994، ص 42؛ ابن واصل، 1957، 46/2). له سه ره ئه م خالانه ی خواره وه.

1- هه ر دوو لایه ك ده ست بن له به رامبه ر خاچیه كاندا.

2- ده بیته هه موان هه لویسته وه رگرگن دژی ئه وه ی رپکه وتنه كه هه لده وه شهینیه وه.

3- نابیته هیچ كام له لایه نه كان رپکه وتنه كه هه لبه شهینیه وه (ابن الاثير، 1997، 37/9؛ ابن العدیم، 1951، ص 372-373؛ ابن شداد، 1994، ص 50-51).

4- "هه ر لایه نیک رپکه وتنه كه ی هه لوه شانده وه یان جیبه جیی نه كرد ئه وا هه موو ئه وانى دیکه دژی ده وه ستن تا وه كو پابه ند ده بیته به رپکه وتنه كه... " (البنداری، د.ت، ص 217—218؛ ابوشامه، د.ت، 669/1).

5- سه لآحه ددین ده ست له قه لای عه زاز⁽⁷⁾ هه لده گری بۆ مه لیک سآلح (ابوشامه، د.ت، 669/1).

باسی دووهم: زهنگیه کانی موسل:

یه که م: دانوستانی یه که می موسل:

ئه و گۆرآنکاریه سیاسیه نه ی، له دوای مردنی مه لیک سآلح له سالی (577/ك1181ز) (البنداری، د.ت، 79/1)، له شام و جه زیره و موسل روویاندا، وای له سه لآحه ددین کرد میسر به جییلنی و روو له شام بکات تا له نزیکه وه ئاگاداری رووداوه کان بی، بتوانی کۆنترۆلی بارودوخه که بکا، چونکه مه لیک سآلح هه له بی راده ستی خاوه نی موسل عزه دین مه سعودی (571-589/ك1181-1193ز) ئامۆزای کرد، ئه ویش به رامبه ر شهنگال دابووی به عیماده دین زهنگی برای (ابن شاهنشاه، 2000، ص 224؛ ابن العبری، 2005، ص 197)، شکاندنی په یمانه که له لایهن عزه دین سه بارهت به هه له ب و ناوچه کانی ده وره به ری، که به برپاری خه لیفه ده بوو له ژیر ده سه لآتی سولتان دابیت، به لآم ئه و به (عیماده دین) ی برای دابوو (ابن واصل، 1957، 94/2-95؛ حماده، 1985، ص 303)، ئاماده نه بوونی عزه دین مه سعود بۆ چوونه ژیر باری سولتان کۆسپیکی گه وره بوو له به رده م به دیهینانی ئامانجه کانی، پیویسته بوو ملکه چ بیته؛ که هۆکاری تیکدانی یه که ستن و یه که گرتوویی به ره ی ئیسلامی بوو (ابن شاهنشاه الایوبی، 1968، ص 61.60؛ صلابی، 2008، ص 275-276).

سولتان سه‌لاحه‌ددین له سالی (578ك/1182ز) موسلی گه‌مارۆدا، زه‌نگیبه‌کانی موسل نیردراو‌پان نارده‌لای خه‌لیفه (ناسر لدین الله 577-623ك / 1180-1225ز) بۆ نیوه‌ندگیری (مؤلف مجهول، 2010، ص 118؛ ابن العبری، 2005، ص 198؛ ابن العماد الحنبلی، 1986، 427/6)، خه‌لیفه‌ش سه‌دره‌ددین (شیخی شیخان)ی پاسپارد تا نیوه‌ندگیری له نیوان هه‌ردوولا دابکات، هه‌روه‌ها به‌کته‌مه‌ر کورپی سوقمان خاوه‌نداری خه‌لات⁽⁸⁾ داوای له سولتان کرد ده‌ست له موسل هه‌لگری (ابن الاثیر، 1997، 465/9؛ ابن شداد، 1994، ص 37). سه‌لاحه‌ددین هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد ترسا به‌هۆی چاو‌تیبیرینی ده‌سه‌لاتی موسل پله‌و پیاپیه‌ی وه‌کو جه‌نگاوه‌ره‌پیناوا خوا (مجاهید) له ده‌ست بدات، بۆیه دانوستانیان کردو ناشته‌واییان بریارداو داواکاری ریکه‌وته‌که پیکه‌اتبوو له:

— گه‌راندنه‌وه‌ی ئه‌و شوینانه‌ی، که سه‌لاحه‌ددین ده‌ستی به‌سه‌ر داگرتیوو له به‌رامبه‌ر به‌خشینی حه‌له‌ب، به‌لام خاوه‌نداری موسل ره‌تی کرده‌وه خیانه‌ت له عیماده‌ددین زه‌نگی برای خاوه‌نی حه‌له‌ب بکات، سه‌لاحه‌ددین پینداگریوو له سه‌ر مانه‌وه‌ی له حه‌له‌ب، عزه‌ددین به‌لینی دا ئه‌گه‌ر مه‌ترسی هه‌بن له سه‌ری کۆمه‌کی بکا، به‌م شیوه‌یه نه‌گه‌یشتنه هه‌چ ئه‌نجامیک (ابن شاهنشاه الایوبی، 1968، ص 108).

له دوا‌ی کۆنترۆلکردنی جه‌زیره له سالی (579ك/1183ز) سه‌لاحه‌ددین له حه‌له‌ب نزیك که‌وته‌وه، بریاری دا ئه‌و شاره‌ بخاته ژێرده‌ستی، ئینجا ده‌ست به‌سه‌ر موسل داگری، (ابن واصل، 1957، 136/2)، له (26ی موحه‌ره‌می 579ك/21ئایاری 1183ز) گه‌یشته نزیك شاری حه‌له‌ب و چه‌ند پۆژیک له چیای جۆشن مایه‌وه، وای نیشاندا که خانوو بۆ سوپاکه‌ی دروست ده‌کات، بۆئه‌وه‌ی خاوه‌نی شاره‌که ناچار بیت خۆی به‌ده‌سته‌وه بدات و شه‌ر پوونه‌دات و خوین نه‌رژیت (ابن شاهنشاه الایوبی، 1968، ص 141—142؛ سبط ابن الجوزی، 1951، 375/8؛ ابن العدیم، 1954، 65/3—66). کاتیک گه‌مارۆدانی شاره‌که زۆری خیاند عیماده‌ددین زه‌نگی دووه‌م درکی به‌وه کرد، که ئه‌و توانا داراییه‌ی نییه بۆ به‌رده‌وام بوون له پاراستنی شاره‌که، بۆیه داوای دانوستانی کرد، ئاماده‌یی نیشاندا له راده‌ستکردنی شاره‌که (مؤلف مجهول 2010، ص 123؛ ابن العبری، 1992، ص 219)، له ئاکامی دانوستانه‌که‌دا له‌سه‌ر چه‌ند خالیک ریکه‌وته‌ن:

1- عیماده‌ددین زه‌نگی شاری حه‌له‌ب راده‌ستی سه‌لاحه‌ددین ده‌کات.

2- شارێ ره‌قه (9) ده‌دریته حوسامه‌دین کورێ تومان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیوه‌ندگی‌ری نیوان هه‌ردوو لایهن بوو (ابو شامه، 3، 165/1997، 158؛ ابن سباط، 1، 165/1993).

3- سه‌لاحه‌ددین ده‌ست هه‌له‌گه‌ریت له شه‌نگال (10) و خابور (11) و نسیبین (12) و سروج (13) بو عیماده‌دین زه‌نگی.

4- عیماده‌دین زه‌نگی سوپای خو‌ی ده‌خاته خزمه‌تی سه‌لاحه‌ددین له‌کاتی پێویست ابن الاثیر، 1997، 473-472/9.

دوای رپکه‌وته‌که سه‌لاحه‌ددین له (17 ی سه‌فه‌ری 579ک/ 18 ی حوزه‌یرانی 1183ز) چووه ناوشاری حه‌له‌ب، پێشوازی لیکرا (ابن الاثیر، 1997، 473-472/9؛ ابن واصل، 1957، 142/2؛ ابن العدیم، 1954، 551/2-557؛ ابن فضل الله العمری، 2002، 76/27). حه‌له‌ب بو سه‌لاحه‌ددین زۆر گه‌نگ بوو، بۆیه به‌گه‌رتنی حه‌له‌ب سوڵتان به‌ته‌واوی ئارام و دنیای بۆوه له ئامانجه‌کانی، دووپاتی کرده‌وه که‌وا ئیستا مو‌لک بۆی جیگیر بووه (ابن العبری، 2005، ص 201)، هه‌رچی زه‌نگیه‌کان به‌ناچاری شاری حه‌له‌بیاان پاده‌ستی سه‌لاحه‌ددین کرد، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌ترسی له‌سه‌ر مو‌سل که‌م بکه‌نه‌وه، به‌و شاره‌ پازی بکه‌ن، به‌لام ئه‌مه‌ بووه رپگا خو‌شکه‌ر بۆ سه‌لاحه‌ددین بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر مو‌سلێش دابگرێ.

دووهم: دانوستانی دووه‌می مو‌سل:

پرووداوو گوڤرانکاریه‌کانی شاری مو‌سل وای له سه‌لاحه‌ددین کرد بۆ جارێکی تر ده‌ست له‌کاروباری شاره‌که‌ وه‌ربدات، عه‌ده‌دین مه‌سه‌عود به‌فرمانی میره‌کانی؛ قایمازی جیگری زیندانی کرد، که‌ ئه‌و کات هه‌ولێرو شاره‌زوورو داقوقاوه‌ جه‌زیره‌ی له‌ژێر ده‌ست دابوو، به‌م هه‌لوێسته‌ی خاوه‌نداری هه‌ولێرو جه‌زیره‌ی ئیبن عومه‌ر له‌رقی عه‌ده‌دین چوونه پال سوڵتان؛ به‌مه‌ش هه‌لوێسته‌ی عه‌ده‌دین لاواز بوو (ابن الاثیر، 1997، 475/9-476؛ ابو شامه، 1997، 198/3). قازی به‌هائه‌دین ئیبن شه‌دادی نارده‌ لای خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی له (مانگی شه‌والی 579ک/ کانوونی دووه‌می 1184ز) داوای لیکرد بێته‌ نیوانیان و ئیوه‌ندگی‌ری بۆ بکات (1994، ص 111-112)، خه‌لیفه‌ نیردراوی نارده‌ دیمه‌شق بۆلای سوڵتان سه‌لاحه‌ددین، بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌و گه‌رفته‌کان (ابن شداد، 1994، ص 111-112؛ الرهاوی، 1986، 227/2؛ ابن خلدون، 1996، 204/5). به‌لام ئه‌نجامی‌کی نه‌بوو، چونکه‌ مه‌رجی سوڵتان بریتی بوو له‌وه‌ی میری هه‌ولێرو جه‌زیره‌ی ئیبن عومه‌ر ئازاد بن له‌وه‌ی بچنه‌ پال سه‌لاحه‌ددین یان

فه‌رمانپه‌وای موسل، به‌لام عزه‌ددین مه‌سعود ئه‌و مه‌رجه‌ی په‌تکرده‌وه‌و پازی نه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ردوو شاره‌که‌ سه‌ر به‌موسل بوون، نیردراوه‌که‌ به‌بێ هیچ ده‌ستکه‌وتیک گه‌راپه‌وه (ابن الاثیر، 1997، 479/9؛ ابن شداد، 1994، ص 112؛ ابن واصل، 1957، 155/2 - 156).

سولتان سه‌لاحه‌ددین و له‌شکره‌که‌ی به‌ره‌و موسل که‌وته‌ن پێ، له (ره‌بیعی یه‌که‌م 581ک/ حوزه‌یران 1185ز) دا گه‌یشه‌ نزیك موسل و گه‌مارۆی دا، میری هه‌ولپه‌رو جه‌زیره‌ چوونه‌ پالی، نامه‌یه‌کی بۆ خه‌لیفه‌ نارد ئاماژه‌ی به‌وه‌ دابوو، که‌ خه‌لکی موسل وتار به‌ناوی سولتانی سه‌لجوقی که‌ نه‌یارو دوژمنی خه‌لیفه‌یه‌ ده‌خویننه‌وه (ابن واصل، 1957، 166/2؛ ابن کثیر، 1988، 386/2)، له‌نوسراویکی قازی فازل بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی باسی خه‌لکی موسل ده‌کات: "...خزمه‌تکار (سه‌لاحه‌ددین) که‌وتاری پۆژی هه‌ینی ده‌کاته‌ به‌لگه‌ که‌تیبیدا ناوی ده‌رکراوانی باره‌گای خه‌لیفه‌ له‌بری خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی ده‌هینریت..." (عماد الدین الاصفهانی، 1987، 58/5) سکه‌ به‌ناوی ئه‌و لێ ده‌ده‌ن، په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل خاچیه‌کاندا هه‌یه‌و داویان لێده‌که‌ن هینرش بکه‌نه‌ سه‌ر ولاتی موسلمانان (ابن واصل، 1957، 166/2)، بۆیه‌ ده‌یه‌ویت ئه‌و شاره‌ بگه‌رپینتته‌وه‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خو‌ی و پکیفی خه‌لیفه‌ (ابن شداد، 1994، ص 116 - 117).

له‌و کاته‌دا فشاریکی زۆر له‌سه‌ر عزه‌ددین مه‌سعود هه‌بوو، بۆیه‌ جاریکی دیکه‌ داوای دانوستان و پیکه‌وتنی کرد، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ شانديک که‌ پیکه‌اتبوو له‌ دایکی و ئاموزاکه‌ی (کچی نوره‌ددین مه‌حمود) و هه‌ندیک ئافره‌تی دیکه‌ی نارد له‌ سولتان سه‌لاحه‌ددین بۆ ئه‌وه‌ی پیک بکه‌ون ده‌ست له‌ گه‌مارۆدانی موسل هه‌لبگریت (ابن العبری، 2005، ص 203؛ ابو الفداء، د.ت، 69/3؛ ابن خلدون، 1996، 204/5)، سولتان راویژی به‌ میره‌کانی کرد، له‌وانه‌ فه‌قی عیساو عه‌لی کورپی ئه‌حمده‌ مه‌شتوبی هه‌کاری، به‌ سولتانیان راگه‌یاند: "ئه‌گه‌ر عیزه‌ددین مه‌سعود توانای به‌رگری هه‌بوایه، ئافره‌تی نه‌ده‌نارد بۆ پیکه‌وتن" (ابن الاثیر، 1997، 6.5/10؛ ابن خلدون، 1996، 204/5).

سه‌لاحه‌ددین به‌رده‌وام بوو له‌ گه‌مارۆدانی شاره‌که‌، به‌لام هه‌ندیک هۆکار بوونه‌ هۆی ده‌ست هه‌لگرتن لێی وه‌کو:

1- دواى ئەوھى سەلاھەددىن داواكارى ئافرەتەكانى رەتكردەوھە، دانىشتوانى شارەكە بە (ناكر الجميل) وھەسفيان كردو بربارى شەرياندا، لە رۆژھەلاتى شارەكە دەھاتنە دەروھەو شەريان دەكردو دەگەرپانەوھە ناو شار ئەوھەش ببوھە ماھى بېزارى سەلاھەددىن.

2- دەروازەو قولەو شوراكانى شار قاييم و نۆژەن كرابوونەوھە، رەوشى سەربازانى گەمارۆدراو باش بوو.

3- بەرزى پەلەى گەرماى ھاوين، بۆيە بربارى دا بوھەستى تاوھەكو ھاوين كۆتايى دى.

4- لە ميانى گەمارۆدانەكە فەرمانرەواى خەلات كۆچى دواى كرد، خەلكەكەى بە دواى سولتانيان ناردو ھەرۆھە نورەدين محەمەد كورپى قەرە ئەرەسلان فەرمانرەواى ئامەد(14) وھسنكيف(15) كۆچى دواى كرد (ابن شاھنشاه الايوبى، 1968، ص 217؛ ابن العبرى، 1992، 22/1؛ ابوالفداء، دت، 69/3).

سېيەم: دانوستانى سېيەمى موسل:

دواى ئەوھى سولتان سەلاھەددىن شارى ميافارقىنى(16)خستە ژېر دەسەلاتى خۆى، لە (581ك/1185ز) رويكرده موسل و گەيشتە زومار(17)، بربارىدا وەرزى زستان لەوئى بەسەر ببات بە مەبەستى بېزاركردنيان و لاوازكردنى ورەيان، بەلام لەو كاتەدا نەخۆش كەوت و چووھە پان(18)، عەزەدين مەسعود ئەوھى بە دەرفەت زانى و دووبارە ھەولى رېكەوتنى دا(ابن شداد، 1994، ص ۴۵؛ ابن واصل، 1957، 170/2-172)، قازى بەھائەدين ئيبىن شەدادو بەھائەدين رەببى نارد، پېى گوتن ھەموو تواناتان بەكاربھيئن. ئيبىن شەداد دەلېت: "گەيشتەن بە سولتان لە (سەرەتاي مانگى زيلحجە سالى 581ك/ ماركسى 1185ز)، رېزىكى زۆرى لېگرتين و لەگەلمان دانېشت و يەكەم دانېشتنى بوو دواى نەخۆش كەوتنى، لە رۆژى عەرەفە سوپىندى خوارد، مەليك عادلى بربارشى سوپىندى خوارد تا وھەكو زىندووېن لەسەر ئەم ئاشتىيە بەردەوام دەبن" (1994، ص 70).

لە ئاكامدا رېكەوتنەكەى نېوانيان مۆركراو ئەو خالانەى لە خۆگرتبوو:

1- شارەزور(19) و قەلاو ناوچەكانى ھەرۆھە گشت ناوچەكانى پشت رۆوبار دەخريئە ژېر دەسەلاتى سەلاھەددىن.

2- عەزەدين مەسعود وھەكو دەسەلاتدارى موسل و دەوروبەرى دەمىنئىتەوھە.

3- وتار به ناوى سولتان سه لاحة ددين له مزگه وته كانى موسل و دهوروبه رى ده خوئيرپته وه، پارهش به ناوى ئه وه له سكه دهرئ.

4- عزه ددين مه سعود به لئين ده دات به چهك و سه ر بازو نازوقه كۆمه كى سه لاحة ددين بكات له شه رى دژ به خاچيه كان (ابن المستوفى، 1980، 526/2؛ ابن خلكان، دت، 172/7؛ ابوالفداء، دت، 69/3؛ ابن تغرى البردى، دت، 30/6).

هه موو ئامانچيكي سولتان سه لاحة ددين ئه وه بوو به ره ي موسلمانان يهك بخت بوو رووبه روو بوونه وه ي خاچيه كان، به لام زهنگيه كانى موسل رپگر بوون له به رده م ئاواته كه ي، بويه هه موو هه وليكي دا به شه ريان رپكه وتن بيخاته ژير فه رمانره وايه تي خوى و سوود له هيزو ده سه لاتي ئه وانيش وه رپگرئ.

ته وه رى سييه م: رپكه وتن سولتان سه لاحة ددين له گه ل بنه ماله ي زهنگيه كان و هوكارو ليككه وته كانى:

باسى يه كه م: هوكارى رپكه وتن سولتان سه لاحة ددين له گه ل بنه ماله ي زهنگيه كان:
يه كه م: داواكردى ئاشته وايي له لايهن سالح ئيسماعيل به هوئى سه ركه وتن سه لاحة ددين له شه رى قرون حماه (570ك/ 1175ز)، كه بووه هوئى جيگيربوونى له ولاتي شام و ههروهه وه رگرتنى، نازناوى (پاشاى ميسر و شام) له لايهن خه ليفه وه بيدرا، دان نان به ده سه لاتي به سه ر ئه و ناوچانه وه و ناوه ينانى له مينبه ره كان و ليدانى دراو به ناويه وه بووه هوئى داواكردى ئاشته وايي (العماد الأصفهاني، 1997، ص 191-192).

دووهم: هه ردوو لايهن (زهنگى - ئه يوبى) به پيويستيان زانى، دانوستان بكن بوو به رقه رار بوونى ئاشتى و رپگرى كردن له خاچيه كان بوو سوود وه رگرتن له و بارودوخه، ههروهه ها پاراستنى ده سه لاتي خوئيان و خزمه تكردنى به رژه وه ندى موسولمانان به گشتى بووه هوئى ئه وه ي سه يفه ددين غازى داواى ئاشته وايي و رپكه وتنى كرد.

سییه‌م: عیماده‌دین زه‌نگی دووهم داوای ئاشته‌وایی و رپکه‌وتنی کرد، به‌هۆی درپژه‌کیشانی گه‌مارۆدانی حه‌له‌ب له‌لایه‌ سه‌لاحه‌ددین، زۆربوونی خه‌رجی رۆژانه‌ی سه‌ریبازه‌کانی، کاتیک سه‌ریبازه‌کان داوای زیادکردنی خه‌رجیان ده‌کردو عیماده‌دین داوای لیبوردنی کرد که له‌توانای دا نیه ئه‌و خه‌رجیه زۆره‌ دابین بکات، ئه‌مه بووه هۆکار بۆ دانوستان و رپکه‌وتن له‌سه‌ر راده‌ستکردنی شاری حه‌له‌ب (ابن الاثیر، 1997، 472/9—473؛ ابن العدیم، 1954، 551/2—557؛ ابن واصل، 1957، 142/2).

چوارهم: له‌کاتی گه‌مارۆدانی شاری موسل له‌سالی (579/ك1183ز) عیزه‌دین مه‌سعود یه‌کێک له‌میره‌گه‌وره‌کانی به‌ناوی مجاهیده‌دین قایماز زیندانی کرد، که ناوچه‌کانی هه‌ولیر، شاره‌زوو، داقوقا و قه‌لای ئاکری (عقر الحمیدیه‌ی) له‌ ژێر ده‌سه‌لات بوو، نوینه‌رانی قایماز له‌و شوینانه هه‌ندیکیان هاتنه‌ پال سه‌لاحه‌ددین، به‌تایبه‌تی هه‌ولیرو جه‌زیره‌ی ئیبن عومه‌ر، به‌مه‌ش هه‌لوێستی عیزه‌دین مه‌سعود لاوازبوو، بۆیه به‌ناچاری داوای ئاشته‌وایی کرد (ابن الاثیر، 9، 1997، 475/1997—476؛ ابن شداد، 1994، ص 111-112).

پینجه‌م: له‌گه‌مارۆدانی سییه‌می موسل (582/ك1186ز) عیزه‌دین مه‌سعود هه‌وله‌کانی چرک‌ده‌وه بۆ دووباره‌ له‌یه‌گه‌گه‌شتن و بیزاربوو له‌پشتگیری خه‌لیفه‌ بۆ سه‌لاحه‌ددین، بۆیه داوای ئاشته‌وایی و رپکه‌وتنی کرد (ابن واصل، 1957، 154/2—157؛ ابوشامه، د.ت، 153/3).

باسی دووهم: کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌کانی رپکه‌وتنی سولتان سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی زه‌نگیه‌کان:

یه‌که‌م: یه‌کێک له‌کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌کانی رپکه‌وتنی سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی زه‌نگیه‌کان یه‌گرتووپی و رپکخستنی به‌ره‌ی موسلمانان بوو. کاتیک سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وای حه‌له‌ب رپکه‌وت، نامه‌یه‌کی بۆ مه‌لیک عادلێ برای نارده‌ی مژده‌ی فه‌تح کردنی حه‌له‌ب پیی داو به‌نوسراوی قازی فازل ده‌لپت: "ئه‌و په‌رته‌وازه‌بیه‌ی هه‌بوو رپکخرا، باوه‌رپدار پرۆای به‌ براکه‌ی زۆر بوو، ئازاوه‌ نه‌ماو ئاگره‌که‌ دامرکایه‌وه... " (ابو شامه، 1997، 160/3—161؛ ابن شداد،

د.ت، ص 162). له ده‌قیکی تری نامه‌که‌دا هاتوو: "مه‌رجمان له‌سه‌ر دانان شان به‌شانی ئی‌مه جیهاد بکه‌ن به هه‌موو پێداویستییه‌کانیانه‌وه. له‌کاتی خۆیدا، له‌گه‌لمانی؛ که‌رپوو به‌پووی دوژمن ده‌بینه‌وه ... سه‌ربازه‌کانی بینه‌پال سه‌ربازه‌کانی ئی‌مه‌وه‌و ئه‌و ئایه‌ته‌ی خودای گه‌وره جیه‌جی ده‌که‌ین که ده‌فه‌رموی ((وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً)) (۳۶) - التوبة: 36 واتا ((دژی موش‌ریکه شه‌ره‌نگیزه‌کان هه‌مووتان بجه‌نگن به‌گشتی هه‌روه‌که‌وه‌وان دژی ئیوه‌ده‌جه‌نگن))" (ابو شامه، 1997، 161/3-162).

دووهم: سو‌لتان سه‌لاح‌ددین له‌رێک‌ه‌وتنی له‌گه‌ل زه‌نگییه‌کان توانی ئامانجه‌کانی به‌دی بێنی، به‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ته‌واوی ناوچه‌کانی شام دا بگرێ و گه‌مارۆی میرنشینه‌خاچیه‌کانی دا له‌گشت لایه‌که‌وه. له‌نامه‌یه‌که‌دا بۆ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ده‌لێت: "کاروبار به‌رێک و پێکی ناروا به‌رپوه به‌یه‌گرتویی نه‌بێت" (ابو شامه، 1997، 179/3؛ سالم، 2004، ص 114)، ئه‌م کاریه‌گه‌ریه‌ش له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وێت، که‌عه‌ددین مسعود فه‌رمانه‌وه‌ی موس‌ل هاته‌پال سو‌لتان سه‌لاح‌ددین و وه‌لامی دایه‌وه‌و به‌ده‌م داواکاریه‌که‌وه‌چوو به‌سه‌ربازو چه‌که‌وه‌و رۆلێکی کارای هه‌بوو له‌شه‌ر کردن دژ به‌فه‌رنجه‌کان له‌هه‌موو شه‌ره‌کانی نیوان سالانی (583-588/ك1187-1192ز) (سالم، 2004، ص 115).

سێیه‌م: جیگای ئاماژه‌یه‌که‌له‌نوسراوه‌کانی قازی فازل بۆ به‌غداد به‌ناوی سو‌لتانه‌وه‌ده‌لێت: "حه‌له‌بیه‌کان و موس‌لیه‌کان چه‌که‌کانیان داناو هاتنه‌ژێر بارمان، له‌دوای ئه‌وه‌ناوچه‌کان که‌وتنه‌ژێر ده‌ستمان، به‌کارهێنانی سه‌ربازه‌حه‌له‌بیه‌کان له‌شه‌ری دژ به‌کوفر ئی‌مه‌ش ئه‌مانه‌تمان پێش‌که‌ش کردن... (ابو شامه، 1997، 274/1). پێمان وایه‌ئه‌نجام و لیکه‌وته‌کانی رێک‌ه‌وتنه‌کانی سو‌لتان سه‌لاح‌ددین له‌گه‌ل هیز و لایه‌نه‌ئیسلامیه‌کان لیکه‌وته‌ی ئه‌رینی هه‌بوو بۆ ئه‌یوبیه‌کان به‌تایبه‌تی و بۆ موس‌لمانان به‌گشتی، پاراستنی موس‌لمانان له‌شه‌ری ناو‌خۆیی و یه‌ک‌خستنی به‌ره‌ی موس‌لمانان دژ به‌خاچیه‌کان بووه‌هۆی سه‌رکه‌وتن له‌شه‌ری حه‌تین (583/ك1187ز) و رزگارکردنی قودس.

چوارهم: یه‌کی تر له‌لیکه‌وته‌کانی رێک‌ه‌وتنی له‌گه‌ل موس‌ل ئه‌وه‌بوو له‌زۆربه‌ی ناوچه‌کانی جه‌زیره‌و دیاربکر شوینکه‌وته‌ی هه‌بووه‌و تاربان به‌ناوی سو‌لتان سه‌لاح‌ددین و دراویان به‌ناوی ئه‌و

لیداوه و شکۆداربوو. پیداکاری له‌سه‌ر جیهاد له پیناو خودا بووه هۆی نه‌هپشتنی به‌ربه‌ست و به‌رزکردنه‌وه‌ی رپڭریه‌کان (ابن شاهنشاه الایوبی، دت، ص 225؛ ابو شامه، 1997، 236/3)، هه‌روه‌ها ئه‌بو شامه‌ ئاماژه به‌و رپڭککه‌وتنه‌ ده‌کات و ده‌لایت: "یه‌که‌م به‌ره‌که‌تی ئه‌م رپڭککه‌وتنه‌ رزگارکردنی به‌یتولمقدس و گشت ناوچه‌کان و نوویوونه‌وه‌ی فه‌تحه‌کان بوو...." (1997، 241/3).

پینجه‌م: له‌ کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌کانی رپڭککه‌وتنی سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ل هیزو لایه‌نه‌ ئیسلامیه‌کان؛ رزگارکردنی به‌یتولمقدس بوو، له‌ دوای ئه‌و رزگارکردنه‌ شکۆی سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌رزبوویه‌وه‌و له‌ گشت ناوچه‌کان پیرۆزیایی بۆ هات، بووه هۆی دانان به‌ گه‌وره‌یی سه‌لاحه‌ددین و نزیکبوونه‌وه‌ی ناوچه‌کان له‌ یه‌کتر (ابو شامه، 1997، 415/3).

شه‌شه‌م: شایانی باسه‌ سولتان سه‌لاحه‌ددین له‌ کاتی ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی حه‌له‌ب باجه‌کانی لادا، ئیبن که‌سیر ئاماژه به‌وه‌ ده‌کات و ده‌لایت: "دل‌م زۆر خۆش بوو به‌ رزگارکردنی قه‌لای حه‌له‌ب، له‌وه‌ دل‌خۆشکه‌رت‌تر ئه‌وه‌بوو باجه‌کانی له‌سه‌ر خه‌لکی حه‌له‌ب و گشت ناوچه‌کانی جه‌زیره‌ و شام و میسر هه‌لگرت" (1988، 384/12). دل‌خۆشکردنی خه‌لکی و سوککردنی ئه‌رکی سه‌رشانیان به‌هه‌لگرتنی باجه‌کان به‌ یه‌کسانی له‌ گشت ناوچه‌کان به‌بێ جیاوازی له‌ کاره‌ گرنه‌گه‌کانی سولتان سه‌لاحه‌ددین بوو.

ئه‌نجام:

له‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌م توێژینه‌وه‌به‌دا گه‌بشتینه‌ ئه‌و خالانه‌ی خواره‌وه‌:

1— سولتان سه‌لاحه‌ددین بۆی ده‌رکه‌وت که‌ ناتوانی له‌ یه‌ک کاتدا له‌ دووبه‌ره‌ دژ به‌ خاچییه‌کان و زه‌نگیه‌کان شه‌رپکات. بۆیه‌ له‌سه‌ره‌تادا هه‌ولێ دا به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بێت یه‌کگرتوویی و یه‌کپیزی به‌ره‌ی موسلمانان دروست بکات له‌ پیناو هیئانه‌دی ئامانجه‌کانی.

2— فراوانبوونی ده‌سه‌لاتی سولتان سه‌لاحه‌ددین و ملکه‌چ بوونی زه‌نگیه‌کان بۆ برباره‌کانی به‌تاییه‌تی له‌ دوای شه‌ری قرون حه‌ماو ته‌ل سولتان، وایکرد زه‌نگیه‌کان دان به‌ ده‌سه‌لاتی سه‌لاحه‌ددین بنیین و وتاری به‌ناو بخویننه‌وه‌و سه‌کی به‌ناو لیبده‌ن.

3 — گرنگی به کپیزی و به کخستنی به ره ی موسلمانان هه نگاوی به که می سه لاهه ددین بوو، بو رزگارکردنی خاکه داگیرکراوه کان و رزگارکردنی قودس و وهستان دژ به خاچیه کان.

4 — زیندووکردنه وه ی دروشمی جیهادو سوود وه رگرتن له سوپای زه نگییه کان، که به ژداری کارایان هه بوو له شه په کانی سولتان دژ به خاچیه کان و هۆکاربوون بو سه رکه وتنی سولتان له شه ری هه تین و رزگارکردنی ناوچه کانی موسلمانان و قودس به تاییه تی له سالی (583/ك1187ز).

په راویزه کان:

1- حمص: شاریکی به ناوبانگی ولاتی شامه، ده که ویتنه نیوان دیمشق و هه له ب لایه کی قه لایه کی پته وی لئییه، له سه ر گردیکی به رز (الحامی الهمدانی، 1994، 383/1؛ یاقوت الحموی، 1995، 302/2).

2- ره حبه: گوندیک بوو له گونده کانی دیمشق، ماوه ی نیوانیان رۆژیکه و ناوچه به کی ئاوه دانه (التطیلی، 2002، 289/1؛ یاقوت الحموی، 1995، 33/3).

3- قرون حما: چیایکه به سه ر هه مادا ده پوانیت و له سه ر رووباری عاسی (یاقوت الحموی، 1995، 33/3).

4- ته رابلوس: طرابلس یان أطرابلس شاریکی به ناوبانگی که نارواوه کانی به حری شامه ده که ویتنه نیوان لازقیه و عه کا (یاقوت الحموی، 1995، 2016/1؛ ابن شمائل، 1991، 882/2).

5- بیره: البیره ناوچه به کی نزیك سمیساته ده که ویتنه نیوان هه له ب و سنوری رۆم، قه لای پته وی تیدایه (یاقوت الحموی، 1995، 526/1).

6- تل سلطان: نیوانی له گه ل هه له ب سی قۆناغیکه به ره و دیمه شق، خانوو شوینی هه وانه وه ی کاروانچه کانی تیدایه به (فندق) ناسراوه (یاقوت الحموی، 1995، 42/2).

7- عه زاز (اعزاز): ناوچه به که قه لای تیدایه (؟) ده که ویتنه باکوری هه له ب که نیوانیان دووری به ک رۆژه رپییه (یاقوت الحموی، 1995، 111/4).

8- خه لات: خلاط، شاریکی به ناوبانگی و به بیته و به ره که ته له هه ریمی ئه رمینیا (یاقوت الحموی، 1995، 35-380/2؛ الحمیری، 1980، 22/1).

9- په قه: (الرقه) شاریکی به ناوبانگی فوراته له هه ریمی جه زیره به، نیوانی له گه ل هه ران سی رۆژه (یاقوت الحموی، 1995، 59/3).

10- شه نغال: (سنجار) شاریکی به ناوبانگی جه زیره به، نیوانی له گه ل موسل سی رۆژه و له پال چیا هه لکه وتوو ه له ناوه ندی شاره که پوو باره به، ئاوه دانه، نیوانی له گه ل نوسیبین سی رۆژه (یاقوت الحموی، 1995، 262/3؛ الفزوینی، دت، 393/1).

- 11- خابور: سه ر به موسله له رۆژه لاتى ديجله يه (ياقوت الحموى، 1995، 335/2).
- 12- نوسيبين: (نصيبين) شارىكى ناوه دانى هه ريمى جه زيره يه، له سه ر رينگاي كاروانه كانه له موسل به ره و شام، له گونده كانى نوسيبين چل هه زار باغ و بيستان هه يه نيوانى له گه ل شنگال نو فه رسه خه /ه 4 كم (ياقوت الحموى، 1995، 288/5؛ المغربى، د.ت، 44/1؛ الحميرى، 1980، 577/1).
- 13- سروج: ناوچه يه كه له نزىك حه ران له جه زيره (ياقوت الحموى، 1995، 216/3).
- 14- نامه د: (آمد) شارىكى كوڤنه له هه ريمى ديار به كر، شووره داره و له به ردى ره ش بنيات نراوه، كه به شيوه ي مانگ ده ورى رپووبارى ديجله داوه، بيستان و رپووبارى شاره كه به شورا ده وره دراوه (ياقوت الحموى، 1995، 56/1؛ القزوينى، د.ت، 491/1).
- 15- حسنكييف: قهلايه كى به سه ر رپووبارى ديجله دا ده روانى، له نيوان نامه د و شارى جه زيره له ديار به كر (ياقوت الحموى، 1995، 265/2؛ ابن عبد الحق، 1991، 407/1).
- 16- ميفارقين: به ناو بانگه رين شاره له ديار بكر له هه ريمى جه زيره (ياقوت الحموى، 1995، 236/5؛ القزوينى، د.ت، 565/1).
- 17- زومار: گونديكه له گونده كانى موسل، ناحيه يه كى فراوانه سه ر به به قردى و بازبدييه (ياقوت الحموى، 1995، 469/4؛ ابن عبد الحق، 3، 1170/1991).
- 18- حه ران: شارىكى به ناو بانگى هه ريمى جه زيره يه، له سه ر رينگاي موسل و شام و رومه (ياقوت الحموى، 1995، 235/2؛ الحميرى، 1980، 191/1).
- 19- شاره زور: (شه ر زور) كوره يه كى گه وره و فراوانه له چياكانى نيوان هه ولير (اربل) و هه مه دان (ياقوت الحموى، 1995، 375/3).

ليستى سه رچاوه كان:

- 1- ابن الاثير: ابو الحسن على بن ابى الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم بن عبدالواحد الشيبانى الجزرى، عز الدين، (ت: 630هـ / 1232م)، د.ت، التاريخ الباهر في الدولة الاتابكية، تحقيق: عبدالقادر احمد طلايمات، دار الكتب الحديثه بالقاهرة و مكتبة المثنى ببغداد.
- 2- 1997، الكامل فى التاريخ، تحقيق: عمر عبدالسلام تدمرى، بيروت، دار الكتاب العربى.
- 3- البندارى: الفتح بن على محمد البندارى، (ت: 642هـ / 1244م)، 1971، مختصر سنا البرق الشامى، تحقيق: رمضان ششن، بيروت، دار الكتاب.
- 4- الجبريتى: عبدالرحمن بن حسن الجبريتى (ت: 1237هـ / 1821م)، د.ت، تاريخ عجائب الآثار في التراجم والأخبار، بيروت، دار جيل.
- 5- الجميلى: رشيد الجميلى، 1970، دولة الاتابكية في الموصل، 1گ1، بيروت، دار النهضة العربية.

- 6- الحازمی الهمدانی: ابوبکر محمد بن موسی بن عثمان الحازمی الهمدانی زین الدین، (ت: 584هـ / 1188م)، 1994، الامکان او ما اتفق لفظه و افترق مسماه من الامکنه، تحقیق: حمدین محمد الجاسر، دار الیمامه للبعث والترجمه والنشر.
- 7- الحایک: منذار الحایک، 2011، العصر الایوبی قرن من الصراعات الداخليه، دمشق، دار صفحات للدراسات والنشر.
- 8- الحمیری: ابو عبدالله محمد بن عبدالله بن عبدالمنعم الحمیری، (ت: 900هـ / 1494م)، 1980، الروض المعطار فی خبر الاقطار، ط2، تحقیق: أحسان عباس، بیروت، مؤسسه ناصر للثقافه.
- 9- الودادری: ابی بکر بن عبدالله بن ابیک الودادری، (ت: بعد 733هـ / بعد 1332م)، 1972، کنز الدرر وجامع الغرر، تحقیق: سعید عبدالفتاح عاشور، القاهره، دار احیاء الکتب العربیه.
- 10- الذهبی: شمس الدین ابو عبدالله محمد بن احمد بن عثمان بن قایماز، (ت: 748هـ / 1347م)، 2003، تاریخ الاسلام ووفیات المشاهیر والاعلام، تحقیق: عمر عبدالسلام التدمری، بیروت، دار الکتب العربی.
- 11- الرهاوی، المجهول فی حدود (632هـ / 1234م)، 1986، تاریخ الرهاوی المجهول، عربیه عن السریانیه ووضع حواشیه: الاب البیر ابونا، بغداد، مطبعة شفیق.
- 12- السیوطی: عبدالرحمن بن ابی بکر جلال الدین (ت: 911هـ / ؟ م)، 2004، تاریخ الخلفاء، ط1، تحقیق: حمدي المرادنی، مكتبة نزار مصطفى الباز.
- 13- الصفدی: صلاح الدین خلیل بن ابیک بن عبدالله الصفدی، (ت: 764هـ / 1362م)، 2000، الوافی بالوفیات، تحقیق: احمد الأرناؤوط و ترکی مصطفی، بیروت، دار احیاء التراث.
- 14- الصلابی: علی محمد الصلابی، 2018، الدوله الایوبیه و جهوده فی القضاء علی الدوله الفاطمیه و تحریر بیت المقدس، بیروت، مكتبة حسن العصریه.
- 15- 2013، صه لأحمدینی نهیوبی، وه رگنرانی: عبدالله گهرمیانی، نارین.
- 16- 2007، عصر الدوله الزنکیه، ط1، القاهره، مؤسسه أقرأ النشر والتوزیع والترجمه.
- 17- العرینی: السید الباز العرینی، 1967، الشرق الادنی فی العصور الوسطی، بیروت، دار النهضة العربیه.
- 18- عزائم: عبدالرحمن عزائم، 2013، صلاح الدین و إعادة احیاء المذهب السننی، ط2، الترجمه: قاسم عبده، الدوحة دار بلومزبري- مؤسسه قط للنشر.
- 19- ابن عساکر: أبی القاسم علی بن الحسن ابن هبة الله بن عبدالله الشافعی (ت: 571هـ / 1175م)، 1995، تاریخ مدینه دمشق و ذکر فضلها و تسمیه من حلها من الأمائل، تحقیق: محب الدین أبی سعید عمر بن غرامة العمري، بیروت، دار الفکر.
- 20- علی: عبدالحفیظ محمد علی، 1984، مشکلات، الوراثة فی مملکه بیت المقدس و أثرها علی تاریخ الحریة الصلیبیه، ط1، دار النهضة العربیه.
- 21- القزوینی: زکریا بن محمد بن محمود القزوینی، (ت: 682هـ / 1283م)، د.ت، آثار البلاد و اخبار العباد، بیروت، دار صادر.
- 22- قلجی: قدری قلجی، 1992، صلاح الدین الایوبی قصة صراع بین الشرق والغرب، ط1، بیروت، شركة المطبوعات للتوزیع وانشور.
- 23- القلقشندي: أحمد بن علي بن أحمد الغزاري القلقشندي ثم القاهري (ت: 821هـ / 1418م). د.ت، صبح الأعشى فی صناعة الإنشاء، بیروت دار الکتب العلمیه.
- 24- المغربي: ابو حسن علی بن موسی بن سعید المغربي، (ت: 685هـ / 1286م)، د.ت، الجغرافیا.
- 25- تاج الدین شاهنشاه: تاج الدین شاهنشاه بن ایوب، (ت: د.ت)، 2000، منتخبات من کتاب التاريخ لصاحب حماه، القاهره، دار المنار.
- 26- التظیلی: الرابی بنیامین الرابی یونه التظیلی النباری الیهودی، (ت: 569هـ / 1173م)، 2002، رحله بنیامین التظیلی، ط1، أبوظبی، المجمع الثقافی.

- 27- ابن تغرى البردى: جمال الدين ابى المحاسن يوسف بن تغرى بردى الاتابكى، (ت: 874هـ/ 1372م)، د.ت، النجوم الزاهره، مصر، وزارة الثقافة و الارشاد القومى.
- 28- حماده: محمد ماهر حماده، 1985، الوثائق السياسيه والاداريه للعهود الفاطميه والاتابكيه والايوبيه، ط2، بيروت، مؤسسه الرساله.
- 29- ابن خلدون: عبدالرحمن بن محمد بن محمد، ابن خلدون ابو زيد ولى الدين الحضرى الاشبيلى، (ت: 808هـ/ 1405م)، 1996، العبر وديوان المتأد والخبر فى التاريخ العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم من ذوى سلطان الاكبر، تحقيق: خليل شحاده، ط3، بيروت، دار الفكر.
- 30- ابن خلكان: شمس الدين ابوالعباس أحمد بن محمد، (ت: 681هـ/ 1282م)، 1988، وفيات الاعيان وانباء أبناء الزمان، تحقيق: يوسف على طويل ومريم قاسم طويل، بيروت، دار الكتب الحلمية.
- 31- ابن الخميس: ابى عبدالله بن عسكر ابى بكر بن، (ت: 639هـ/ 1241م)، 1999، مطلع الانوار و نزهة البصائر والابصار، تحقيق: عبدالله المرابط، رباط، بيروت، دار الغرب الاسلامى.
- 32- ابن سباط: حمزه بن أحمد بن عمر الغربى، (ت: بعد، 926هـ/ بعد 1519م) 1993، صدق الاخبار (تاريخ ابن السباط)، تحقيق: عمر عبدالسلام التدمرى، طرابلس، جروس برس.
- 33- سبط ابن الجوزى: شمس الدين يوسف بن قزاوغلى، (ت: 654هـ/ 1256م)، 1951، مرآة الزمان فى التاريخ الاعيان، حيدر آباد، مطبعه مجلس دائره المعارف العثمانيه.
- 34- سالم: السيد عبدالعزيز سالم و سحر السيد عبدالعزيز سالم، 2004، دراسات فى تاريخ الايوبيين والمماليك، اسكندرية، مؤسسة شباب الجامعة.
- 35- ابو شامه: ابوالقاسم شهاب الدين عبدالرحمن بن اسماعيل بن ابراهيم المقدسى دمشقى المعروف بأبى شامه، (ت: 665هـ/ 1266م)، 1997، عيون الروضتين فى اخبار الدولتين النوريه والصلاحيه، تحقيق: ابراهيم، بيروت، مؤسسه الرساله.
- 36- د.ت، الروضتين فى اخبار الدولتين النوريه والصلاحيه، بيروت، دار الجبل.
- 37- ابن شاهنشاه الايوبى: محمد تقى الدين عمر، (ت: 617هـ/ 1220م)، 1968، مضمار الحقائق وسر الاخلاق، تحقيق: حسن حبشى، القاهره، دار الهنا للطباعه.
- 38- ابن شداد: يوسف بن رافع بن تميم بن عتبه الاسرى الموصلى ابوالمحاسن بهاء الدين، (ت: 632هـ/ 1234م)، 1994، النواد السلطانيه والمحاسن اليوسفيه (سيره صلاح الدين الايوبى، ط2، تحقيق: جمال الدين المشيالى، القاهره، مكتبه الخانجى.
- 39- ابن شداد: عزالدين ابو عبدالله بن على بن ابراهيم الانصارى الحلبي، (ت: 684هـ/ 1285م)، د.ت، الاعلاق الخظيرة فى ذكر امراء الشام والجزيرة.
- 40- ابن عبد الحق: عبدالمؤمن بن عبدالحق ابن شمائل القطيحي البغدادي الحنبلى صفى الدين، (ت: 739هـ/ 1338م)، 1991، مراصد الاطلاع على الاسماء الامكنه والبقاع، ط1، بيروت، دار جيل..
- 41- ابن العبرى: غريغوريوس يوحنا بن هارون بن توما مالطى ابو الفرج، (ت: 685هـ/ 1286م)، أ — 1992، تاريخ الزمان، ط3، تحقيق: انطوت صالحانى اليسوعى، بيروت. ب — 2005، ط2، تحقيق: اسحق أرمله، بيروت، دار المشرف.
- 42- ابن العديم: كمال الدين ابوالقاسم عمر بن احمد، (ت: 660هـ/ 1262م)، 1951، زبدة الطل من تاريخ حلب، تحقيق: سامى الدهان، بيروت، منشورات المعهد الفرنسى. ب - 1954، تحقيق: سامى الدهان، دمشق.
- 43- ابن العماد الحنبلى: عبدالحى بن احمد بن محمد ابن العماد العسكرى الحنبلى ابو الفلاح، (ت: 1089هـ/ 1678م)، 1986، شذرات الذهب فى أخبار من الذهب، ط1، تحقيق: محمود الارناؤوط، دمشق-بيروت، دار ابن كثير.
- 44- عمادالدين الاصفهانى: محمد بن محمد صفى الدين بن نفيس الدين الحامد بن اله ابو عبدالله، (ت: 597هـ/ 1200م)، 1987، البرق الشامى، تحقيق: فالح حسين، ط1، عمان، مؤسسه عبدالحميد شومان.

- 45- ابو الفداء: ابوالفداء عمادالدين اسماعيل بن علي بن محمود بن عمر بن شاهنشاه بن ايوب الملك المؤيد، (ت: 372هـ/1331م)، د.ت، ط1، المطبعه حسيبيه المصريه.
- 46- ابن فضل الله العمري: احمد بن يحيى بن فضل الله القرشي العدوي العمري شهاب الدين، (ت: 749هـ/1348م)، 2002، مسالك الأيصار في ممالك الأمصار، ابو ظبي، المجتمع الثقافي.
- 47- ابن كثير: ابوالفداء اسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري ثم الدمشقي، (ت: 774هـ/1372م)، 1993، طبقات الشافعيين، تحقيق: احمد عمر هاشم و محمد زينهم محمد غرب، مكتبه الثقافه الدينيه.
- 48- 1993، طبقات الشافعية، تحقيق: أحمد عمر هاشم و محمد زينهم محمد غرب، مكتبة الثقافة الدينية.
- 49- كرد علي: محمد عبدالرزاق بن محمد، كرد علي (ت: 1372هـ/1952م)، 1983، خطط الشام، ط3، دمشق، مكتبة النوري.
- 50- المقرئ: تقي الدين ابى العباسي أحمد بن علي بن عبدالقادر العبيدي المقرئ (ت: 845هـ/1441م)، 1997، السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، بيروت، دار الكتب العلمية.
- 51- ابن المنصور: محمد بن مكرم بن علي ابوالفضل جمال الدين ابن المنصور الانصاري الرويفعي الأفرقي، (ت: 711هـ/1311م)، 1984، مختصر تاريخ دمشق لابن عساكر، تحقيق، روهيه النحاس و رياض عبدالحميد و محمد مطيع، دمشق، دار الفكر.
- 52- مؤلف مجهول: (ت: بعد 655هـ/1257م)، 2010، تاريخ دولة الاكراد و والاتراك، تحقيق: موسى مصطفى الهنسياني، دهوك، منشورات جامعة دهوك.
- 53- ابن واصل: جمال الدين محمد بن سالم بن واصل، (ت: 697هـ/1297م)، 1957، مفرج الكروب في اخبار بني ايوب، تحقيق: جمال الدين الشيال، الاسكندريه.
- 54- ابن الوردي: عمر بن مظفر بن عمر بن محمد بن ابى الفوارسي ابوالحفص زين الدين ابن الوردي المعري الكندي، (ت: 749هـ/1348م)، 1966، تاريخ ابن الوردي، بيروت، دار الكتب العلمية.
- 55- النويري: أحمد بن عبدالوهاب بن محمد بن عبدالدائم القرشي التيمي البكري، شهاب الدين نويري، (ت: 733هـ/1332م)، 1985، نهاية الارب في فتون الأدب، ط1، القاهرة، دار الكتب والوثائق القومية.
- 56- اليافعي: ابو محمد عفيف الدين عبدالله بن اسعد بن علي بن سليمان اليافعي، (ت: 768هـ/1366م)، 1997، مرآة الجنان وعبرة اليقظان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، ط1، بيروت، دار الكتب العلمية.
- 57- ياقوت الحموي: شهاب الدين ابو عبدالله ياقوت بن عبدالله الرومي الحموي، (ت: 626هـ/1228م)، 1995، معجم البلدان، ط2، بيروت، دار صادر.
- 58- ابو اليمن: عبدالرحمن بن محمد بن عبدالرحمن الحلبي، ابو اليمن مجير الدين، (ت: 928هـ/1521م)، د.ت، الانس الجليليتاريخ القدس الخليل، تحقيق: عدنان يونس عبدالمجيد نباته، عمان، مكتبه دنديس.
- 59- يوسف: عصام، 2018، صلاح الدين الايوبي قاهر الصليبيين و بطل حطين، الجيزه، دار النهار.

Political Agreements of The Sultan Salahaddin with Zankien Family

Lana Hayder Juki

Department of History, College of Art, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq
Jukldizayee@gmail.com

Rabeah Fatah Shikh Mohamad

Department of History, College of Art, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq
Rabeah.shikhmohamad@su.edu.krd

Keywords: *Political, Zankien, Sultan Salah al-Din, effective, Crusaders*

Abstract:

This research is entitled (The Political Agreements of Sultan Salah al-Din with the Zankien Family). It deals with the diplomatic and political attempts made by the Sultan towards unifying and coordinating the Islamic front. At that time, the Islamic world (the Islamic Nation) was in a state of discrimination and division and the Sultan considered himself the guardian of the Islamic world and Muslims. After the death of Nuraddin Mahmood al-Zenki in the year 569 AH / 1173 AD, his son, King Saleh, took his place when he was still young.

Salah al-Din al-Ayyoubi tried hard in all peaceful ways, wars and treaties, to gather the Zankiens under the banner of the Ayyoubiya State to fight the Crusaders. At the beginning, he tried to take control of Damascus, then the city of Sinjar and the city of Aleppo, which was of special importance, and the city of Mosul remained, which was of great interest to the Zangids. After three rounds of negotiations, he could manage to bring the city under his authority.

The Zankiens were not stingy financially and morally in supporting the Sultan. They were an effective force in all the wars against the Crusaders and their standing behind Salah al-Din led to the unification of capabilities in front of the Crusaders. There were several factors that pushed the two sides to the agreement, which had several impact and results. One of the results was the fulfillment of the Sultan's aspirations and hopes for the unification of Muslims and the liberation of the lands, particularly the

city of Jerusalem. The Sultan knew that without such unity his wishes would not be fulfilled. Those agreements paved the way for a great victory and the Sultan was very interested in the agreements

ملخص البحث:

البحث بعنوان (الاتفاقيات السياسية للسلطان صلاح الدين مع اسرة الزنكيين) يتناول المحاولات الدبلوماسية والسياسية الذي قام به السلطان باتجاه توحيد وتنسيق الجبهة الاسلامية، في ذلك الزمان كان العالم الاسلامي (الامة الاسلامية) في حالة التفرقة والانقسام، والسلطان يعتبر نفسه راعيا للعالم الاسلامي والمسلمين، بعد موت نور الدين محمود الزنكي في سنة 569 هـ/1173 م) تولى ابنه الملك صالح مكانه وكان صغير السن. صلاح الدين الايوبي حاول جاهدا بكل الطرق السلمية والحروب والمعاهدات ان يجمع الزنكيين تحت راية الدولة الايوبية لمحاربة الصليبيين. في البداية حاول السيطرة على دمشق ثم مدينة سنجار ومدينة حلب الذي له اهمية خاصة وبقي مدينة الموصل وهذه المدينة يهتم بها الزنكيون كثيرا، بعد ثلاثة جولات من المفاوضات استطاع ان يخضعها لسلطته. والزنكيون لم يبخلوا ماديا ومعنويا في دعم ومساندة السلطان، وكانوا قوة فعالة في كل الحروب ضد الصليبيين ووقفهم خلف صلاح الدين ادى الى توحيد الامكانيات امام الصليبيين، هناك عدة عوامل دفعت الجانبين الى الاتفاق وتلك الاتفاقيات لها عدة اثر ونتائج. ومن نتائجه تحقيق امال السلطان لتوحيد المسلمين وتحرير الاراضي خاصة مدينة القدس، ان السلطان كان يعلم بدون هذه الوحدة لن يتحقق امنيته. تلك الاتفاقيات مهد السبيل لنصر كبير ولهذا الامر كان السلطان يهتم كثيرا بهذه الاتفاقيات.